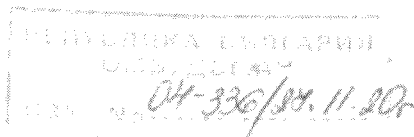

ОМБУДСМАН НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № КП-039-02-7
gamma 28.11.2020 г.

ДО
Г-ЖА АННА АЛЕКСАНДРОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Относно: Становище на омбудсмана на Република България относно законопроект за изменение и допълнение на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража № 054-01-104, внесен от г-н Красимир Ципов и група народни представители

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО АЛЕКСАНДРОВА,

На основание чл. 9, ал. 1, т. 6 от Правилника за организацията и дейността на омбудсмана изразявам следното становище относно законопроект за изменение и допълнение на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража № 054-01-104, внесен от г-н Красимир Ципов и група народни представители:

Видно от законопроекта и мотивите към него, с направените предложения се цели уеднаквяване на режима на съдебните производства по оспорване на актове на органите по изпълнение на наказанията, като се предвижда обжалването от страна на лишените от свобода на актовете по същество и техния касационен контрол да се извършва пред съответните административни съдилища по местоизпълнение на наказанията. Тази промяна се мотивира с необходимостта от намаляване на конвойната дейност, свързана със значителен човешки и финансов ресурс.

Бих искала да отбележа, че принципната позиция на омбудсмана в качеството му на Национален превантивен механизъм е, че в материалноправен закон, какъвто е Законът за изпълнение на наказанията и задържането под стража, не следва да се включват съдопроизводствени (процесуални) норми. Това е начин не да се отчита спецификата при изпълнение на наказанието, а да се ограничават права. Показателно е, че с акт на държавен орган са задържани не само обвиняеми и подсъдими, но и лица с психични заболявания и мигранти. И при тези групи лица се налага осъществяване на конвойна дейност, но те не са обхванати от законопроекта. Изразявам своето притеснение, че този законопроект не съответства и не опазва

равенството на гражданите пред закона, не само между задържаните с акт на държавен орган, но и спрямо тези задържани граждани към свободните граждани.

На следващо място е важно да обърна внимание, че съгласно чл. 125 от Конституцията: „Върховният административен съд осъществява върховен съдебен надзор за точното и еднакво прилагане на законите в административното правораздаване“. Този съд не би могъл да осъществява това конституционно задължение, а и неговото право, ако редица актове се изключват от неговия контрол. Това неминуемо ще създаде разнопосочни практики на регионален принцип и ще наложи да се търсят тълкувателни решения поради противоречива съдебна практика.

Не на последно място, вече е предоставен за обществено обсъждане Проект за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс, с който се изменят и част от нормите на Наказателно-процесуалния кодекс. Проектът е свързан с въвеждането на електронно правосъдие, като се регулират процесуални права в електронна форма. В § 33 от този Проект се предлага допълнение в чл. 158, ал. 3 от Закона за здравето, като при изброени изключителни обстоятелства лицето да може да участва в делото чрез видеоконференция. Препоръчвам на народните представители тази възможност да се отнася за всички лица, задържани с акт на държавен орган, дори да не е налице военно положение, извънредно положение, бедствие или друго извънредно обстоятелство.

В заключение се надявам изложените в настоящото становище аргументи да бъдат обсъдени и взети предвид при разглеждането на законопроекта.

С уважение,

ДОЦ. Д-Р ДИАНА КОВАЧЕВА
ОМБУДСМАН НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

